

[Dohrmann]

men hr. Fogh Rasmussen nævnte en enkelt ting, nemlig at statens renteudgifter var steget med 5-6 mia kr. Mig bekendt har finansministeren fået ændret mange af de gamle lån, således at de ikke bliver forrentet med så højt et beløb som tidligere.

Mit spørgsmål til hr. Fogh Rasmussen lyder så: hvorfor er statens renteudgifter egentlig steget? Jeg ved ikke, om hr. Fogh Rasmussen vil svare på det, men er det ikke igen et bevis på, at regeringen simpelt hen stadig væk stifter gæld, at man fortsat optager store udlandslån? Er det ikke derfor, vi næste år må se, at statens renteudgifter – også selv om det internationale renteniveau skulle gå hen og falde – viser en meget, meget kraftig stigning, simpelt hen fordi man ikke vil skære udgifterne ned?

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Hr. Svend Aukens indlæg var, som hr. Gammelgaard allerede så rammende har sagt det, et eksempel på genbrug, genbrug fra gårdsdagens 1. maj-tale, men derudover var der ikke meget håb eller optimisme at spore i hr. Svend Aukens indlæg. Forliget med det radikale venstre, som regeringen har indgået, har ikke nogen særlig virkning; der var mange besparelser, og det var så og så forfærdeligt. Når man senere lyttede til hr. Dohrmanns indlæg, havde man ret svært ved at forstå, at det egentlig drejede sig om indlæg i den samme debat.

Hr. Svend Auker var også inde på, hvordan det nu skulle gå. Hvordan skulle det gå med den dagsorden, som folketinget har vedtaget om arbejdstiden? Hvordan skulle det gå med trepartsdrøftelserne? Meningen med trepartsdrøftelserne var netop, at regeringen og arbejdsmarkedets parter skulle drøfte de temaer, der var indeholdt i folketingets dagsorden under arbejdstidsdebatten, og at arbejdsmarkedets parter kunne få mulighed for at finde ud af, hvad det er for nogle overvejelser, regeringen gør sig på en lang række forskellige områder. Der har været talt om, at man skulle diskutere en skattereform, men nu får vi de første egentlige trepartsdrøftelser i slutningen af maj måned i år, og det vil være efter det tidspunkt, hvor skatteministeren har fremlagt sin redegørelse i folketinget om skattereformen. Nu ved man også, hvad regeringen vil på en lang række felter på det

økonomiske område, og det synes jeg er ønskværdigt at arbejdsmarkedets parter kender regeringens holdning til.

Så stillede hr. Svend Auker spørgsmålet: hvad skal der ske i 1987? Det kan jeg ærlig talt ikke svare på i dag, vi må tage stilling til, hvordan situationen ligger, når næste overenskomstperiode er færdig.

Hr. Svend Auker var også inde på, at det ikke gik så godt, og at forslaget heller ikke løste problemerne med hensyn til ledigheden. Ja men hvorfor så negativ? kunne man spørge. Det er klart, vi har en ledighed, der er meget stor og for stor. Men alle, som kender lidt til disse ting, ved vel, at man ikke fra den ene dag til den anden kan sige: svup, og så er ledigheden totalt væk. Hr. Svend Auker burde da i hvert fald sammen med regeringen glæde sig over, at der nu synes at være en udvikling på vej i den rigtige retning. De sidste mange år, hvor vi har haft socialdemokratiske regeringer, har vi set en fortsat stigning i ledigheden hele tiden. Nu ser vi noget andet; nu ser vi, at den danske økonomi er inde i en sund og positiv udvikling til gavn for erhverv og lønmodtagere; vi ser en stigning i produktion og beskæftigelse i de private erhverv, og vi ser, at arbejdsløsheden så småt begynder at falde, og det synes jeg der er grund til at glæde sig over.

Men så kan vi stille spørgsmålet om, hvorfor vi får denne udvikling nu. Den får vi, fordi den er hjulpet frem af den politik, som regeringen konsekvent siden sin tiltræden har ført. Vi sagde dengang, at arbejdsløsheden kun kunne nedbringes, hvis konkurrenceevnen over for udlandet blev styrket og vilkårene for produktionen blev forbedrede. Derfor foreslog vi, at alle automatiske lønreguleringer skulle suspenderes, og henstillede til lønmodtagere og arbejdsgivere på det private arbejdsmarked, at overenskomsterne førte til en betydelig afdæmpning af lønstigningerne. Endvidere stillede regeringen efter et klækkeligt fald i renten gennem nedbringelse af statens underskud.

Ser man tilbage, er man ikke i tvivl om, at denne politik har båret frugt, og at regeringens politik er rigtig. Vi har set en meget pæn fremgang i eksporten, og vi har også i den seneste tid set, at erhvervsinvesteringerne er begyndt at stige kraftigt, og byggeriet er som følge af rentefaldet inde i en rimelig fremgang. Men det er primært opbremsnin-